

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **V. Y.**, zastoupený JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou se sídlem Dřevařská 25, Brno, proti žalovanému: **Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Brno**, se sídlem Kopečná 3, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2009, č. j. 36 Ca 10/2009 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě, neboť podle závěrů krajského soudu stěžovatel nezaplatil v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek. Uvedenou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2008, č. j. CPBR-17598/ČJ, přičemž ovšem z obsahu žaloby vyplývalo, že se jednalo o rozhodnutí správního orgánu v I. stupni, proti kterému podal žalobce odvolání, které odvolací orgán – Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie – zamítl rozhodnutím ze dne 3. 3. 2009, č. j. CPR 17514-1/ČJ-2008-PB-CI. Pro účely řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud v každém případě vychází z okruhu účastníků řízení tak, jak je vymezil krajský soud v řízení o žalobě (§ 105 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti:

Z doručanky založené v soudním spise na č. l. 17 vyplývá, že právní zástupkyně žalobce osobně převzala zásilku obsahující napadené usnesení dne 3. 7. 2009. Ze soudního spisu je dále zřejmé, že kasační stížnost proti napadenému rozhodnutí odeslala právní zástupkyně žalobce prostřednictvím držitele poštovní licence dne 20. 7. 2009. Podání bylo Krajskému soudu v Brně doručeno dne 21. 7. 2009.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližě následující pracovní den. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení právní zástupkyni žalobce, tedy pátek 3. 7. 2009. Poslední den lhůty tak připadl na pátek 17. 7. 2009, kterýžto den není svátkem ve smyslu zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu. Dnem 17. 7. 2009 tak lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla podána dne 20. 7. 2009 a je tak podána zjevně opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

Na tomto závěru nic nemění ani to, že krajský soud v řízení o žalobě chybně jednal jako s žalovaným namísto odvolacího orgánu se správním orgánem I. stupně. Přitom podle § 69 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není tedy osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Je tak věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 - 56, publikované pod č. 534/2005 Sb. NSS). Ani tato vada ovšem nemůže ovlivnit rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí krajského soudu za situace, kdy chybí podmínky řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud se ovšem bude muset s uvedenými závěry vypořádat při posouzení skutečnosti, že žalobce dne 23. 7. 2009 dodatečně zaplatil soudní poplatek ve výši 2000 Kč za řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (viz č. l. 22 soudního spisu). Podle § 3 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., zákona o soudních poplatcích (dále „zákon o soudních poplatcích“) ve věcech správního soudnictví rozhoduje ve věcech poplatků za řízení soud, který je věcně a místně příslušný k projednání a rozhodnutí věci. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost. Rozhodnutí soudu ve věci správního soudnictví nabývá právní moci dnem, kdy bylo doručeno účastníkům (§ 54 odst. 5 a § 55 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vrátí soudní poplatek z účtu soudu, jestliže je zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2009

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu